

Књига пророка Данила — Деведесет четврти

Откривање пророчког оквира: разумевање троструких сила које воде ка Армагедону

Jeff Pippenger
2024-02-27

Пророчки оквир који је примењивао Вилијам Милер био је структура двеју пустошних сила: паганског Рима, а потом папског Рима. Пророчки оквир који примењује Future for America јесте структура трију пустошних сила: паганског Рима, затим папског Рима, а потом отпадничког протестантизма. Три појавна облика Рима јесу те три пустошне силе: аждаја, звер и лажни пророк. Тај оквир је у великој мери био препознат по отпору подигнутом против светлости последњих шест стихова једанаестог поглавља Данила, који су били отпечаћени у време краја 1989. године.

Прве две манифестације Рима поистовећују пророчки састав савременог Рима, треће и последње манифестације Рима. Савремени Рим поистовећује структуру коначне троструке прогонитељске силе последњих дана. Са тим је у блиској вези, али ипак јасно различито, три манифестације Вавилона. Прва је била Невродов Вавел. Друга је била Вавилон Навуходоносора и Валтасара. Заједно, та два пророчка сведока поистовећују пророчке одлике савременог Вавилона. Иако су на једном нивоу савремени Рим и савремени Вавилон исти ентитет, три манифестације Вавилона поистовећују коначни пад Вавилона и охолост човека греха.

Пад Вавилона је велика и одређена тема у библијском пророчанству, као и охолост римског папе. У Откривењу, у седамнаестом поглављу, један од анђела који изливају седам последњих зала долази да изричито покаже суд над Вавилоном, што је други израз за његов пад.

И дође један од седам анђела који имаху седам чаша, и проговори са мношвом говорећи ми: Ходи амо; показаћу ти суд над великом блудницом која седи на многим водама; с којом се блудничише цареви земаљски, и становници земље опише се вином њенога блуда. И одведе ме у духу у пустињу: и видех жену где седи на звери црвеној, пуној имена хуле, која имаше седам глава и десет рогова. Откривење 17:1–3.

Дело анђела јесте да Јовану покаже суд над женом која на своме челу има написано: „ТАЈНА ВАВИЛОН“.

И жена беше обучена у пурпур и скерлет, и украшена златом и драгим камењем и бисером, држећи у руци златну чашу пуну гадости и нечистоте свога блуда. А на челу њезину беше написано име: ТАЈНА, ВАВИЛОН ВЕЛИКИ, МАТИ БЛУДНИЦАМА И ГАДОСТИМА ЗЕМАЉСКИМ. И видех жену пијану од крви светих и од крви мученика Исусових; и кад је видех, зачудих се веома. Откривење 17:4–6.

Геополитички апарат који папство употребљава у последњим данима да прогони оне које сматра јеретичима представљен је као „звјер скерлетне боје, пуна имена хуле, која имаше седам глава и десет рогова“. Чињеница да она сједи на звијери показује да она управља звијери, као што јахач управља коњем.

И жена коју си видео јесте онај велики град, који царује над царевима земаљским.
Откривење 17:8.

„Звер скерлетне боје са седам глава и десет рогова“ јесте савремени Рим и представља геополитичку структуру којом се жена служи док прогони Божје верне у последњим данима. Жена је савремени Вавилон, велики град који чини блуд и влада над царевима земаљским. Прве две манифестације Вавилона, представљене Вавелом у једанаестој глави Постања и Вавилоном у четвртој и петој глави Данила, описују охолост и пад савременог Вавилона у последњим данима. Жена којој се суди у седамнаестој глави Откривења јесте савремени Вавилон, а звер над којом она царује јесте савремени Рим. Она је учинила блуд са царевима, и заједно су једно тело.

Стога ће човек оставити оца свога и матер своју, и прилепиће се жени својој; и биће двоје једно тело. 1. Мојсијева 2:24.

Иако су једно, у Божјој Речи издвојени су одређени пророчки елементи савременог Рима и савременог Вавилона. Повест о савременом Вавилону, како је утврђена двојицом сведока — Вавелом и Вавилоном — говори о његовој охолости и о његовом коначном паду. У последњих шест стихова једанаесте главе Данила, цар севера се користи као представник папства. Римски папа је Сотонин земаљски представник.

„Да би обезбедила световне добитке и почести, црква је била наведена да тражи наклоност и подршку великих људи овога света; и пошто је тако одбацила Христа, била је наведена да пружи оданост представнику сотоне — римском епископу.“ Велика борба, 50.

Сотона је желео да буде Бог, а његова намера била је да заузме Божје политичко и верско престоље.

Како паде с неба, о Луцифере, сине зорин! како би оборен на земљу, ти који си обарао народе! Јер говорио си у срцу своме: Уздигнућу се на небо, изнад звезда Божјих подигнућу престо свој; и сешћу на гори зборној, на странама северним; уздигнућу се изнад висина облачних; изједначићу се с Вишњим. Исаија 14:12–14.

Сотона је желео да узвиси свој престо (који је симбол царске владавине) „изнад звезда Божјих“. Звезде Божје су анђели и представљају устројство Божје владавине. Сотона је желео да се „такође“ зацари „на гори зборној, на странама северним“. Збор је Црква, и она се налази у Јерусалиму, који је на странама северним. Седети на престолу на „странама северним“ значи бити цар севера. Христос је истинити Цар Севера, који је уједно и Цар над Божјом владавином. Сотона је желео да „буде као Вишњи“.

Песма и псалам за синове Корејеве. Велик је Господ и достојан сваке хвале у граду Бога нашега, на светој гори његовој. Прекрасна узвишеношћу, радост свој земљи, гора је Сион, на северним странама, град великога Цара. Бог је у дворима његовим познат као уточиште. Псалам 48:1–3.

Земаљски представник Сатане јесте епископ Рима (папа). У последњих шест стихова једанаесте главе Данила приказани су коначни успон и пад римског папе, и папа је тамо представљен као цар севера. Он је поглавар Католичке цркве, а реч „католички“ значи васељенски. Да би Сатана подражавао Христову два престола (политички и верски), Сатана је створио Католичку цркву са циљем да има светски верски систем када у последњим данима започне своје лажно представљање Христа.

„Овај компромис између паганства и хришћанства довео је до развоја ‘човека греха’, који је у пророштву проречен као онај који се противи Богу и уздиже себе изнад Бога. Тај гигантски систем лажне религије ремек-дело је Сотонине силе — споменик његових настојања да се уздигне на престо и влада земљом по својој вољи.“ Велика борба, 50.

Сатана је изградио светски религијски систем, а такође и светску политичку структуру, са циљем да фалсификује два престола власти на којима седи истински Цар Севера. Десет царева из Откривења седамнаест, с којима блудница чини блуд и над којима влада у последњим данима, представљају звер са седам глава и десет рогова, над којом влада жена којој је на челу написано ВАВИЛОН. У седамнаестом поглављу десет царева „омрзнуше на курву, и опустошиће је и оголити, и јешће месо њезино, и сажећи ће је огњем.” Тако је приказан њен суд. Три манифестације Вавилонa поистовећују коначни пад Вавилонa. Три манифестације Рима поистовећују политичку структуру над којом она влада.

Поруке тројице анђела из четрнаестог поглавља Откривења говоре о коначном паду савременог Вавилонa, као што то чини и једанаесто поглавље Данила, стихови четрдесет четири и четрдесет пет. Њен коначни пад помиње се у седамнаестом поглављу Откривења, али је још одређеније изложен у осамнаестом поглављу. Приказ коначног пада савременог Вавилонa у Данилу 11, праћен представом тројице анђела из четрнаестог поглавља, и опис коначног пада из седамнаестог и осамнаестог поглавља, треба да буду сједињени, ред по ред. У Данилу 11, коначни пад савременог Вавилонa препознат је као догађај који наступа онда када она не добија никакву помоћ.

И поставиће шаторе свога дворца између мора на славној светој гори; али ће доћи своме крају, и нико му неће помоћи. Данило 11:45.

У следећем стиху Михаило устаје и време благодати за човека се затвара. Стих започиње речима: „И у то време.” Када савремени Вавилон падне, време благодати за човека се затвара, и она умире сама. Трећи анђеоло указује на завршетак времена благодати, јер показује да је свет подељен на две класе људи, на оне који имају жиг звери и на оне који имају печат Божји. У то време, Божји гнев се излива на савремени Вавилон и на оне који су прихватили жиг њеног ауторитета.

И трећи анђео пође за њима, говорећи јаким гласом: Ако се ко поклони звери и лику њезину, и прими жиг на чело своје или на руку своју, и он ће пити од вина гнева Божјега, које је непомешано наличено у чашу јарости Његове; и биће мучен огњем и сумпором пред светим анђелима и пред Јагњетом. И дим мучења њихова излазиће у векове векова; и немају покоја ни дању ни ноћу они који се клањају звери и лику њезину, и ко год прими жиг имена њезина. Овде је трпљење светих; овде су они који држе заповести Божје и веру Исусову. Откривење 14:9–12.

У осамнаестом поглављу Откривења, суд над великом блудницом представљен је као постепени суд који почиње са недалеко предстојећим законом о недељи, када други глас позива друго Божје стадо да изађе из Вавилонa. До двадесет првог стиха означен је завршетак времена милости; тиме се показује да је период од недалеко предстојећег закона о недељи у Сједињеним Државама па све док Михаило не устане време у којем се извршава суд над савременим Вавилоном, у раздобљу великог прогонства.

И један силан анђео узео камен као велики жрвањ, и баци га у море говорећи: Тако ће силовито бити оборен онај велики град Вавилон, и неће се више никада наћи. И глас гудача, и музичара, и свирача у фруле, и трубача, неће се више никада чути у теби; и никакав мајстор, ма каквога заната био, неће се више наћи у теби; и хука жрвња неће се више никада чути у теби; И светлост свеће неће се више никада засјати у теби; и глас женика и невесте неће се више никада чути у теби: јер твоји трговци беху великаши земаљски; јер твојим врачарама беху обманути сви народи. И у њој се нађе крв пророка, и светих, и свих који беху побијени на земљи. Откривење 18:21–24.

Бацање камена, утишавање музичара и радника, гашење свеће, утишавање гласова невесте и младожење — све су то изрази преузети из Старога завета који представљају завршетак времена благодати.

Када се једанаесто поглавље Књиге пророка Данила, у пророчком смислу, положи преко тринаестог и четрнаестог поглавља Откривења, а затим се та два одломка положи преко седамнаестог и осамнаестог поглавља Откривења, налазимо три пророчке линије које, између осталих истина, представљају коначни пад савременог Вавилонa. Свака од те три линије представља једну од троструких сила које воде свет ка Армагедону. Једанаесто поглавље Данила поистовећује звер (папство). Тринаесто и четрнаесто поглавље Откривења излажу исту историју, али из перспективе лажног пророка (Сједињених Држава). Седамнаесто и осамнаесто поглавље Откривења поистовећују исту пророчку линију, али је историја која је тамо представљена усредсређена на аждају (Уједињене нације).

Свака од три линије почиње у време краја 1798. године. Четрдесети стих једанаестог поглавља Књиге пророка Данила започиње речима: „И у време краја.“ „Време краја“ на почетку тог стиха јесте 1798. година, а када се тај стих испунио 1989. године, то је такође било „време краја“, јер Исус илуструје крај почетком када жели да стави свој потпис на неку важну чињеницу. Сестра Вајт нас обавештава да и тринаесто поглавље Откривења почиње 1798. године.

„А када је папство, лишено своје снаге, било приморано да одустане од прогонства, Јован је угледао нову силу како устаје да понови глас аждаје и да настави исто то сурово и богохулно дело. Ова сила, последња која ће повести рат против цркве и закона Божјег, била је симболизована зверју са јагњећим роговима.“ Signs of the Times, November 1, 1899.

Линија пророштва која почиње у четрдесетом стиху једанаесте главе Данила године 1798. наставља се све док се не заврши време милости за људе, када Михаило устане. Линија пророштва која почиње 1798. године, „када је папство, лишено своје снаге, било приморано да одустане од прогонства“, завршава се изливањем Божјег гнева на оне који су прихватили „жиг“ папског ауторитета. У седамнаестој глави Откривења, када анђео долази Јовану да му покаже суд над папском блудницом, Јован бива однесен до самог краја „пусте земље“, која представља историју од 538. до 1798. године. Духовно постављен у 1798. годину, Јован бележи суд над савременим Вавилоном, који почиње другим гласом из осамнаесте главе Откривења, који објављује да је папство испунило чашу свога времена милости, а његов суд се затим наставља све док се време милости не заврши, када се жрвањ баца у море.

Ред по ред, ове три линије означавају коначни пад савременог Вавилона, који је чинио блуд са царевима савременог Рима. Једанаесто поглавље Данилове књиге сведочи о папству, представљеном као цар са севера. Тринаесто и четрнаесто поглавље Откривења сведоче о лажном пророку, а седамнаесто и осамнаесто поглавље сведоче о улози аждаје (десет царева). Пророчки оквир којим се служи Future for America заснива се на три силе које воде свет ка Армагедону.

Два сведока Вавела и Вавилона поистовећују пророчке одлике савременог Вавилона. Та два сведока говоре о охолости папског вође, који исповеда да је хришћанин и седе у храм Божји, те себе проглашава Богом. Та два сведока такође указују на његов коначни пад. Папино самоузвишење и коначни пад, како су представљени у три пројаве Вавилона, јесу оно што успоставља виђење пророчке историје.

И у то време многи ће устати на цара јужнога; и насилници из твога народа уздигнуће се да утврде виђење; али ће пасти. Данило 11:14.

Наставићемо наше разматрање трију манифестација Вавилона у следећем чланку.

И чух други глас с неба где говори: Изађите из ње, народе мој, да не будете заједничари у гресима њезиним, и да вас не задесе зла њезина. Јер греси њезини допреше до неба, и Бог се опомену безакоња њезиних. Вратите јој као што је она вама вратила, и удвостручите јој двоструко по делима њезиним; у чашу коју је она напунила, напуните јој двоструко. Колико је себе прослављала и у раскоши живела, толико јој дајте муке и жалости; јер говори у срцу своме: Седим као царица, и нисам удовица, и жалости нећу видети. Зато ће у један дан доћи зла њезина: смрт, и плач, и глад; и биће сажжена огњем; јер је силан Господ Бог који јој суди. Откривење 18:4–8.